

Pierre Volpe: fotografie met “*a different view*”

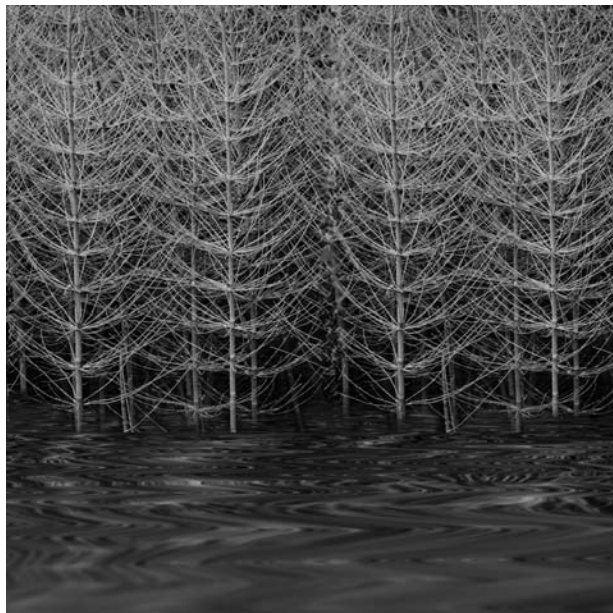
Fotografie is voor Pierre Volpe een uit de hand gelopen hobby; volgens sommigen een ware passie. Met welke apparatuur men ook fotografeert, het maakt hem niet echt veel uit. Als men zijn camera kent en hij ligt je, dan wordt het tijd om je met de inhoud van de foto's te gaan bezig houden. Pierre begrijpt nog steeds niet waarom men vaak vraagt met welk merk van camera of welke lens men fotografeert. Dat doet voor hem helemaal niet ter zake. Iedere vorm van 'hardwarefetisjisme' is niet aan hem besteed. Het zijn voor hem de foto's die tellen; en dan vooral de inhoud, zeker niet de graad van technische perfectie. Vanuit dat oogpunt is het voor hem dan ook niet zinvol om deel te nemen aan wedstrijden. Men kan een subjectief medium immers niet beoordelen volgens objectieve criteria. Belangrijk is dat men een eigen stempel op de fotografie kan drukken en dat men niet gaat fotograferen zoals de grote massa het oplegt. De solotentoonstelling “A different View”, die Pierre toonde als eindwerk van zijn specialisatie fotografie aan de academie, was voor Beeld Express een goede gelegenheid om deze theorie aan de praktijk te toetsen.

Pierre, waar ligt jouw interesse voor fotografie?

“Reeds sinds mijn jeugd ben ik natuurfotograaf. Na mijn studies biologie fotografeerde ik de natuur ook beroepsmatig. Omdat het maken van de klassieke determineerplaatjes niet langer een uitdaging vormde, ben ik fotografiekunst gaan studeren aan de academie voor beeldende kunsten. Zo kreeg ik een heel andere kijk op fotografie. Daardoor is mijn huidige visie hierop sterk bepaald door het spel van licht en schaduw, door lijnen, vlakken en vormen. Dat probeer ik ook door te trekken in mijn natuurfotografie. Zo kreeg ik opnieuw zin in het fotograferen van

die natuur. Bewondering is omgeslagen in verwondering. Sfeervolle foto's die vragen bij de toeschouwer oproepen, zijn voor mij nu veel belangrijker dan foto's voor een determineerboek. Als je over de landsgrenzen heen kijkt naar wat men brengt aan natuurfotografie, dan is het me duidelijk dat je met een veel ruimere blik naar de natuurfotografie MAG kijken en je niet in een keurslijf MOET persen om jezelf als natuurfotograaf te MOGEN zien.

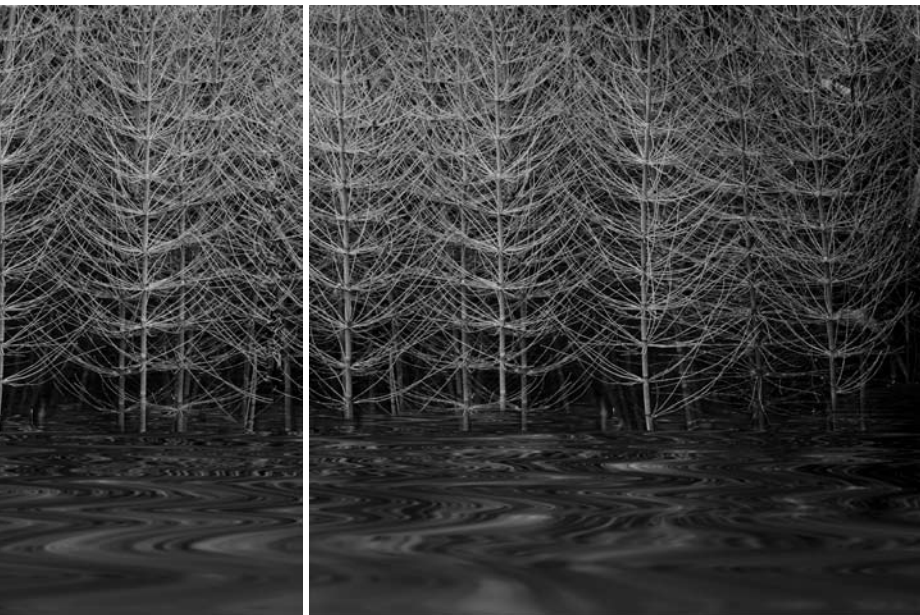
Naast de natuurfotografie is mijn passie ook gegroeid naar andere fotografievormen. Ik concentreer me daarbij vooral op de kunstzinnige naakt- en portretfotografie. Ook culinaire fotografie en het fotograferen van mensen in de straat boeit me enorm. Alweer speelt voor mij het spel van licht en schaduw een veel belangrijkere rol dan het documentaire karakter van foto's. Reeksen zoals “Ligh in de City” en “Near the Waterfront” bewijzen dat. Ik wil met mijn straatfotografie geen reportages van gebeurtenissen maken. Je zult me daarom ook maar zelden zien bij grote evenementen en massagebeurtenissen. Daar worden al genoeg beelden gemaakt. Ik wandel geregeld 's ochtends door Antwerpen, op weg naar mijn werk. Daar zijn dan vaak de mooiste sfeerbeelden te maken van de ontwakende stad. Als het licht (of de sfeer) goed zit, stap ik voortijdig van de bus en ga ik op pad. Mijn fotorigzak is dan ook mijn boekentas.”

Zo te horen is "licht" voor jou een basiselement.

"Dat het lichtspel voor mij zeer belangrijk is komt zeker tot uiting in studioreeksen zoals "The Gymnast", "Poetry of Curves" en "Droplets". Hiervan hebben veel fotografen me al naar "het recept" gevraagd. De foto's zijn geïnspireerd op een foto van Man Ray: 'Des Larmes'. Man Ray gebruikte (denk ik) echter glaspareltjes i.p.v. druppeltjes. Ik werk met doodgewone waterdruppeltjes die recht uit de tapkraan komen en d.m.v. een druppelteller op het model worden aangebracht. De rest is "secret du chef"... Ik werk al zoveel jaren aan deze reeks en toch blijven veel van mijn modellen me steeds weer opnieuw vragen of ze voor dit project mogen poseren. Ooit zal ik dit project toch eens moeten afronden, denk ik ...

Naast het artistieke naakt boeit de locatiefotografie met figuranten me ook. Daarbij is het wel van belang dat er een verhaal kan verteld worden. Zomaar een naaktmodel of een modemodel in een - al dan niet oude - schuur plaatsen is niet echt mijn ding, tenzij er een sfeer kan opgewekt worden met licht. Of situaties zoals in mijn reeks "Provocative Attic". Op locatie probeer ik doorgaans het plaatje helemaal rond te krijgen door de foto's een verhaal te laten vertellen. De fotograaf wordt dan vooral regisseur en moet vooraf goed weten waar hij naartoe wil werken, terwijl hij toch ruimte laat voor de inbreng van de modellen. Het model wordt eerder acteur of figurant in een verhaal dat de toeschouwer zelf opmaakt. De reeksen "Angels of darkness" of "Sanctuary of Tears" zijn daar voorbeelden van. Dat niet iedereen het daar mee eens zal zijn of daar iets in ziet, kan ik best begrijpen. Het is maar goed dat we niet allemaal dezelfde smaak hebben, zou ik denken. Zolang je maar kunt openstaan voor andere vormen van en zienswijzen binnen de fotografie, is er immers ruimte genoeg opdat iedere fotograaf zijn of haar ding kan doen."

En toen kwam uiteindelijk een studie fotografie aan de academie.

"Ja, eerst vijf jaar basis, daarna drie jaar specialisatie. Voor mijn eindproject van de specialisatiegraad van de academie had ik gekozen om de natuur en de mens samen te brengen in een project: "Human Nature". Hierbij gaat het om een symbiose van de twee fotografievormen die mijn hart hebben weggekaapt: natuurfotografie en modelfotografie. Het thema handelt helemaal niet over hoe de mens de natuur beïnvloedt, vervuult of vernietigt. Iets dieper kijken dan het populaire milieuthema is m.a.w. de boodschap. Het thema van dit project kun je opvatten als 'de mens in de natuur' maar ook als 'de mens versus de natuur'. Hierbij wordt vooral gezocht naar het respect en de verwondering die de mens voor de natuur heeft, de vele gelijkenissen met de natuur en de kleinheid van de mens in die grootse natuur. De titel "Human Nature" betekent echter ook "De menselijke aard"..."

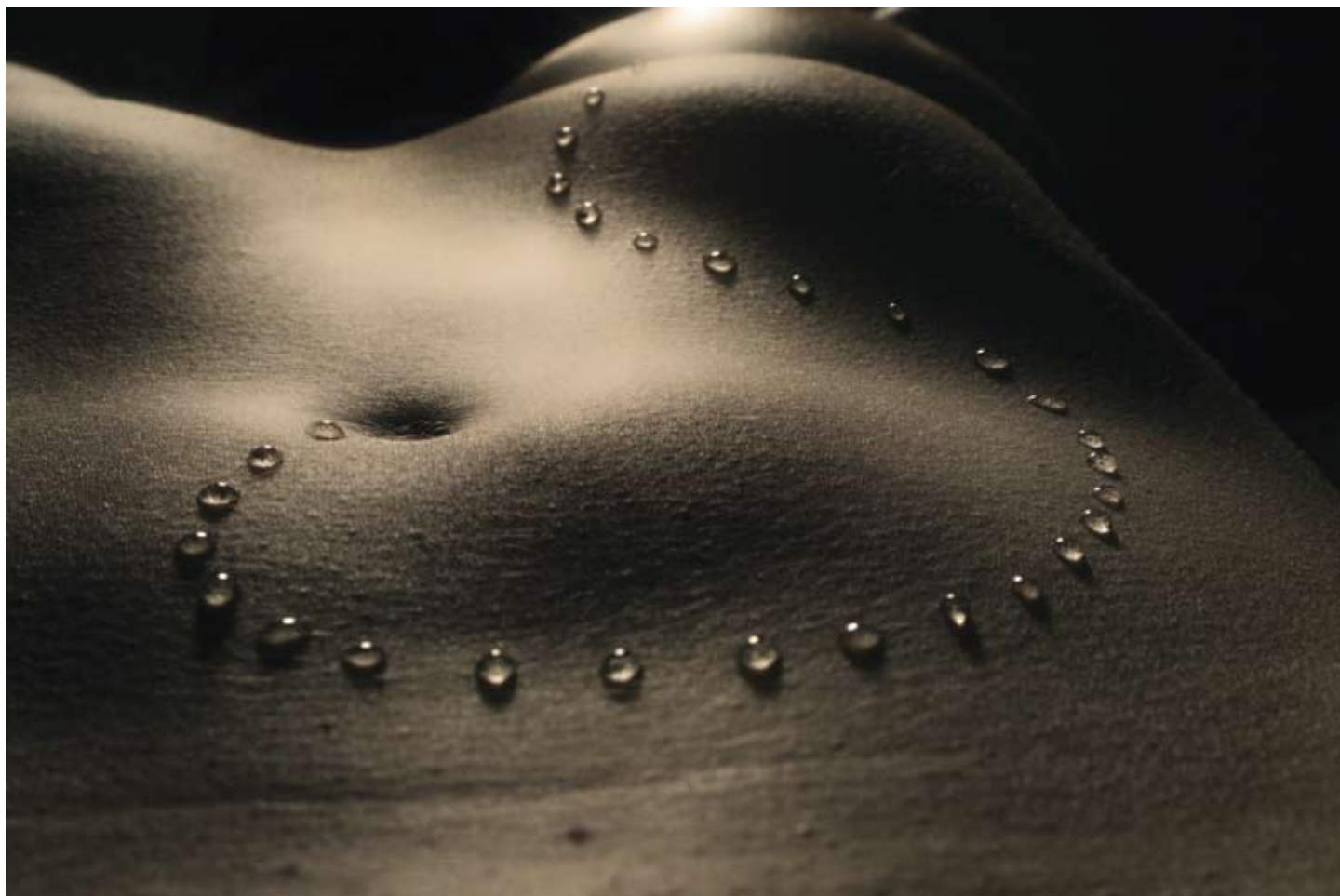
En wat biedt de toekomst?

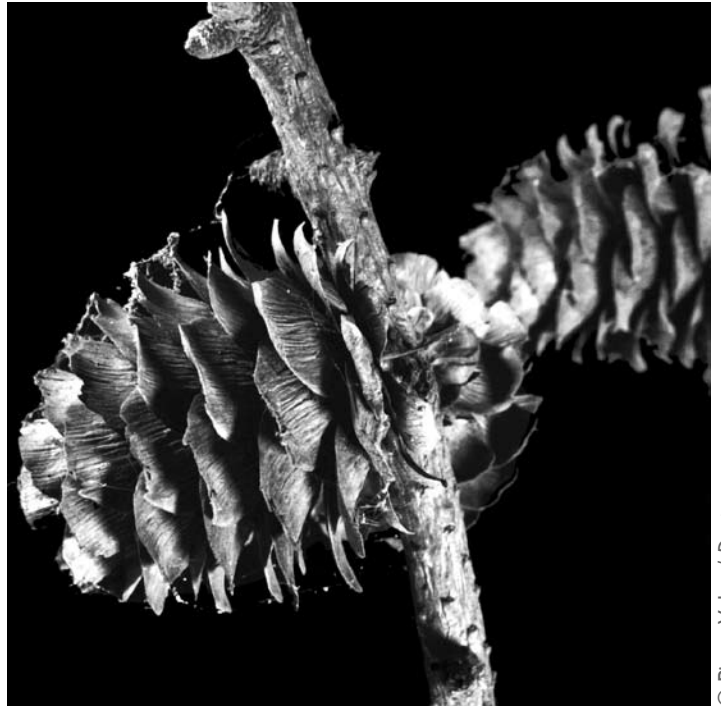
"Iets meer dan een jaar geleden ben ik - eerder toevallig - als zelfstandig fotograaf in bijberoep begonnen. Momenteel staan er een aantal nieuwe projecten op de productieband: "Men at work", "The Elements", "Stone Age", "Mirrors of the Soul", "Sanctuary of Tears" en "Everyday People" om er enkele te noemen. In september wordt de reeks "The Elements" tentoongesteld in het Natuureducatief Centrum 'De Vroente' aan de parking van de Kalmthoutse Heide. Er is dus nog heel wat werk voor de boeg! Inspiratie is er in overvloed! Nu nog de tijd om aan dit alles te werken. Trouwens, steek ik ook nog heel wat tijd in het verzorgen van één- of meerdaagse fotoworkshops met diverse onderwerpen."

Info daarover op www.volpe.be of fotograaf@volpe.be

In de aanhef zei ik het reeds: fotografie is voor Pierre Volpe een uit de hand gelopen hobby, maar met de sterke klemtoon op een eigen visie en ontwikkeling. (js)

© Pierre Volpe / Duet

© Pierre Volpe / In Form